

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512339824/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Perrault har med Grund anmærket det samme
— og

»Perrault var en Nar, min Herre, som havde
satt sig for at laste Homer — Han betænkte ikke,
at Naturen dengang var meer enfoldig, og min-
dre rig paa Originaler at efterligne, end den er
nu —« —

Hvad denne Anmærkning angaaer er jeg fuld-
kommen enig med Dem og Despreaux —

»Boileau Despreaux dømte alt for partiisk om
Homer til at han burde anføres. — Han dømte
dem til Strikken, der fandt Feyl hos en Digter,
der har dem saa store, at hans Tids-Alder allene
kan undskyldte dem. —

Terrasson sætter ham endog under Chapelain,²⁵
og — —

»Terrasson forstaaer ham ikke, saa god Græker,
som han og kan være. — Det er bedrøveligt, at
de vil dømme om Digtere, der ikke kan forestille
sig Billeder af Naturen, der seer anderledes ud,²⁶
end dem, de har for Øynene« —

De Franske kan ikke forestille sig at et Sprog
kan være naturligt, som ikke er yderlig fiint, kjæ-
lent, og fuldt af Sentiments —

»Fiint, siger De — De vil dog vel aldrig negte, at
om Homer havde været en Bocotier, han endnu
havde været for grov.« o. s. v.

Det vilde blive uendeligt at følge med Herr Mi-
socosmus i alle hans Critiquer over de Mænd, som
Verden har været enig i, at kalde lærde og store —
Man kan desuden let slutte sig til, hvad han maatte
dømme om de nyere, naar han fandt saa mange
Feyl hos de gamle; || ligesom man kan gjette sig til,²⁶
hvor slet han maae have behandlet Mesterne i de
speculative Videnskaber, da han saalidet skaa-
nede Sprogenes Helte; hvad de danske Mikklere
kunde vente sig, naar de latinske Jürgener selv
maatte staae Skole-Ret. — Naturligvis kunde saa
besynderlig en Pedant ikke indprænte sin Lærling